

Riječ za život

Veljača
2022.

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“ (Iv 6, 37)

Ove Isusove riječi uzete su iz dijaloga s mnoštvom koje ga je tražilo nakon čuda obilno umnoženih kruhova. Željeli su još jedan znak kako bi mu povjerovali.

Isus otkriva da je on sâm znak Božje ljubavi. On je Sin koji je od Oca primio poslanje da prihvati svako stvorenje i vrati ga u Njegov dom, a posebno svakog čovjeka, stvorena na Njegovu sliku. Da, jer je Otac već preuzeo inicijativu i sve privlači k Isusu¹, polažući u srce svakog čovjeka želju za puninom života, za zajedništvom s Bogom i sa svakim bližnjim.

Stoga Isus neće odbaciti nikoga, ma koliko se osjećao daleko od Boga, jer ovo je volja Očeva: ne izgubiti nikoga.

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“

To je uistinu dobra vijest: Bog sve ljude neizmjerljivo ljubi, njegova nježnost i njegovo milosrđe upućeni su svakom muškarcu i svakoj ženi. On je strpljivi i milosrdni Otac koji čeka svakoga tko započne hod, potaknut unutarnjim glasom.

Često smo bolesni od sumnje: zašto bi me Isus trebao prihvatiti? Što želi od mene? U biti, Isus od nas traži samo da Mu dopustimo da nas privuče i oslobodimo srce od svega što ga zatrpava, da s povjerenjem prihvatimo njegovu besplatnu ljubav.

Ali taj poziv potiče i našu odgovornost. Zapravo, ako doživimo takvo obilje nježnosti s Isusove strane, i mi bivamo potaknuti prihvatiti Ga u svakom našem bližnjem² : muškarcu ili ženi, mladom ili starom, zdravom ili bolesnom, pripadniku naše kulture ili neke druge. I nećemo nikoga odbaciti.

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“

U Québecu (Kanada), jedna kršćanska zajednica koja živi Riječ, radi na prihvaćanju brojnih obitelji koje iz raznih dijelova svijeta dolaze u njihovu zemlju: iz Francuske, Egipta, Sirije, Libanona, Konga itd. Sve ih prihvaćaju i pomažu im oko uključivanja u društvo. To znači odgovarati na njihova

¹ Usp. Iv 6,44;

² Usp. Mt 25, 45;

Riječ za život

Veljača
2022.

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“ (Iv 6, 37)

Ove Isusove riječi uzete su iz dijaloga s mnoštvom koje ga je tražilo nakon čuda obilno umnoženih kruhova. Željeli su još jedan znak kako bi mu povjerovali.

Isus otkriva da je on sâm znak Božje ljubavi. On je Sin koji je od Oca primio poslanje da prihvati svako stvorenje i vrati ga u Njegov dom, a posebno svakog čovjeka, stvorena na Njegovu sliku. Da, jer je Otac već preuzeo inicijativu i sve privlači k Isusu¹, polažući u srce svakog čovjeka želju za puninom života, za zajedništvom s Bogom i sa svakim bližnjim.

Stoga Isus neće odbaciti nikoga, ma koliko se osjećao daleko od Boga, jer ovo je volja Očeva: ne izgubiti nikoga.

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“

To je uistinu dobra vijest: Bog sve ljude neizmjerljivo ljubi, njegova nježnost i njegovo milosrđe upućeni su svakom muškarcu i svakoj ženi. On je strpljivi i milosrdni Otac koji čeka svakoga tko započne hod, potaknut unutarnjim glasom.

Često smo bolesni od sumnje: zašto bi me Isus trebao prihvatiti? Što želi od mene? U biti, Isus od nas traži samo da Mu dopustimo da nas privuče i oslobodimo srce od svega što ga zatrpava, da s povjerenjem prihvatimo njegovu besplatnu ljubav.

Ali taj poziv potiče i našu odgovornost. Zapravo, ako doživimo takvo obilje nježnosti s Isusove strane, i mi bivamo potaknuti prihvatiti Ga u svakom našem bližnjem² : muškarcu ili ženi, mladom ili starom, zdravom ili bolesnom, pripadniku naše kulture ili neke druge. I nećemo nikoga odbaciti.

„Onoga tko dođe k meni, neću izbaciti.“

U Québecu (Kanada), jedna kršćanska zajednica koja živi Riječ, radi na prihvaćanju brojnih obitelji koje iz raznih dijelova svijeta dolaze u njihovu zemlju: iz Francuske, Egipta, Sirije, Libanona, Konga itd. Sve ih prihvaćaju i pomažu im oko uključivanja u društvo. To znači odgovarati na njihova

¹ Usp. Iv 6,44;

² Usp. Mt 25, 45;